

Сотник (сам).

І дарував же мені Бог
Таке дитя, такого сина!
І богослов уже... причина,
Причина мудра. (Задумується.) Чого,
Чого я думаю? У попи!
А як не схоче, то на Січ —
І там не згинє вражий хлопець.
Іти лиш в хату. От ще річ:
Заставить треба богослова,
Щоб дома байдиків не бив,
Щоб він гуляючи навчив
Настусю заповідь, щоб знову
Не довелось дяка наймать,
Як для покійної. А знаю,
Без сього вже не повинчає
Отець Хома... Піти сказать,
А то забуду. (Іде в хату.)

(IV.)

Жить би, жить, хвалити Бога,
Кохати ся в дітях:
Так же ні, самому треба
Себе одурити.
Оженити ся старому
На такій дитині!
Схамени ся, не жени ся:
І воно загине,
І сам сивим посмішищем
Будеш в своїй хаті.
Будеш сам отте весілля
По-вік проклипати;
Будеш плакати, і нікому
Ті сльози старечі
Буде втерти. Не жени ся,
І гич не до речи!
Диви ся: рай кругом тебе
І діти, як квіти.
За-що ж ти їх, молоденьких,
Хочеш погубити?
Ні, старий мій чепурить ся,